

ARMOE TROEF: "Garnalen hebben ons, kinderen, in leven gehouden!"

Annie Storme

Voor ons was zij "oud mémétje". Wat wisten wij hoe moeilijk haar leven was geweest.

Tot haar dochter, Clothilde, mijn grootmoeder, vroeger vertelde: "Garnalen hebben ons kinderen in leven gehouden...! Mijn moeder, Marie-Louise Coenye, geboren in 1865 te Mariakerke, werd heel vroeg weduwe met 7 kinderen. 13 had ze er in het totaal gekregen, 6 zijn heel vroeg gestorven. Van pensioen was er toen geen sprake. Zij moest zich alleen weten te redden. Haar kinderen waren toen nog vrij jong.

De oudste jongens, Henri en Gustaaf (er waren 6 jongens en 1 meisje), hadden hun lagere school al gedaan en werkten "in de bouw".

Benjamin en zijn andere broers moesten naar de "Borinage" (Henegouwen/Le Pays Noir)."

Onkel Benjamin vertelde: "Ik was toen 8-9 jaar oud en moest mee met de "grote mensen". 's Maandags de vroege trein om 4 uur vanuit Oostende. Ik deed de eerste tijd niets anders dan wenen en roepen naar moeder. Kinderen uit arme gezinnen werkten toen in de koolmijnen, ze waren nodig om in de smalle pijpen te kruipen en dynamietstaven "te placceren".

Maar vanaf 12 jaar bleven wij in Oostende en werkten ook in de bouw. We zijn allemaal metsers geworden. 4 broers waren aan 't front in WOI, ze zijn allen teruggekeerd.

Moeder zorgde voor het dagelijks brood en dit met garnalenvangst. Af en toe werkte zij ook bij boeren, maar dit heel zelden."

"Dag in dag uit was ze op zee met haar steeknet. Haar dochter Clothilde zat op de duinen te kijken hoe haar moeder van golfbreker naar golfbreker trok en maar ophield toen haar mand vol garnalen was.

Bij erg ruwe zee liep Clothilde naar 't hard zand en riep: "Moeder, moeder kom er-uit!"

In de winter was het zo koud dat Marie-Louise eerst naast de "buzestoof" moest staan om haar 3-4 rokken te laten ontdooien voordat ze die kon uittrekken. Ze verkocht de garnalen, zelf gekookt, zelf uitgedaan in hotels en restaurants. Gekleed was ze "op zijn wekdags" met een blauwe schort en 's zondags droeg ze zwart. Ze had door het vele duwen met haar steeknet heel haar leven last van een ontstoken navel. Toen haar dochter, Clothilde, trouwde en naar de Congo ging zorgde Marie-Louise voor de kleinkinderen. Later hield Clothilde "Café des Sports", op de Nieuwpoortsesteenweg, open en woonde de "oud mémétje" bij haar in.

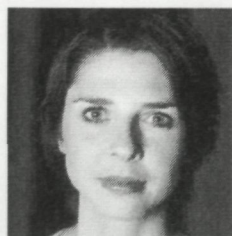
Ze had het altijd koud en men zag ze meestal met haar voeten op de "buzestoof".

Ze is 85 jaar oud geworden.

Uitsmijter: een BV over Oostende

Francesca Vanthielen:

"En tijdens Theater aan Zee verblijf ik nog tien dagen in Oostende. Daarna begint het werk weer volop.

Heeft u een favoriete vakantieplek?

"Ik ga vaak naar Oostende. Gewoon omdat ik het de leukste kuststad vind. Vroeger gingen we met mijn ouders vaak met de CM naar Oostende. Na mijn jeugd ben ik er een hele tijd niet meer geweest, maar ondertussen heb ik het herontdekt. Nu trek ik er zowel in de winter als in de zomer vaak met vrienden naartoe. Ik weet niet of er een link is met mijn kindertijd, maar 'ik voel me er thuis'."

Valerie Droeven DS 16.07.2011

Ligt Oostende in de woestijn ?

